

Hồi thứ 17

Thánh Mẫu xuống trần

Buổi lễ tiếp đón Bia Thánh Linh bị trì hoãn vì cuộc khởi loạn của các Vương tước. Mãi đến khi dẹp loạn xong và trừ khử hết các nhân vật đầu não, Võ Hậu mới cho tổ chức lại. Đây là một trong những dịp vui mừng nhất của triều đại. Bà trịnh trọng xuất hiện trong bộ lễ phục long lẫy với một chiếc vương miện có mười hai giải ngọc che mắt.

Sau buổi lễ tại Suối Thánh Linh, tấm bia đá được đặt lên kiệu đem về để trong điện Minh Đường - tức Đền Thờ Muôn Vật -. Đến ngày tết Nguyên đán 689, Võ Hậu dâng điện để các triền thần vào chúc mừng.

Võ Hậu ngồi trên ngai, trong tay cầm một tấm thẻ ngọc. Trước mặt bà là bảy chiếc bảo bình dùng trong việc thờ phụng Phật Cười. Trừ những nếp nhăn xung quanh cằm mà phải nhìn gần mới thấy, trông bà hoàn toàn tươi tắn và khương kiện. Bà có dáng điệu tự mãn của một con mãng xà vừa nuốt xong một chú thỏ và đang cuộn mình ngủ ngon. Gần đó là chiếc kiệu và tấm Bia Thánh Linh.

Đặc biệt năm nay ngôi điện được trang hoàng cực kỳ rực rỡ, chỗ nào cũng thấy ánh vàng sáng chói. Sư Hoài Nghĩa đã chi phí không biết bao nhiêu tiền bạc trong công tác này. Với tư cách Hộ quốc Thiên sư, gã hiện diện trong buổi lễ với chiếc tăng bào màu đỏ, lấp lánh đồ trang sức.

Đán cũng có mặt trong buổi lễ vì chàng sẽ phải dâng hương sau khi Võ Hậu làm lễ.

Đang lim dim, mắt Võ Hậu bỗng sáng rực một cách hoan hỉ khi các đại thần tiến lên quỳ trước mặt bà và tung hô chúc mừng triều đại mới của Thánh Mẫu. Các triền thần đều biết rằng sinh mạng và, thực tế hơn, chức vị của họ đều nằm trong tay bà.

Trong suốt mấy tháng cuối năm 689 và đầu năm 690, việc giết chóc vẫn xảy ra liên miên, mặc dù các vương tước nhà Đường còn lại chẳng bao nhiêu.

Tháng bảy năm 690, hai tháng trước khi nhà Chu chính thức ra đời, cảnh giết chóc hàng ngày trở nên cực kỳ man rợ.

Thượng đế đã sai Thánh Mẫu xuống trần để giết hại sinh linh !

Trời là chỗ nương tựa cuối cùng mà giờ đây dân chúng cũng hoàn toàn mất tin tưởng. Trước kia dân chúng còn mong nhà Đường khôi phục, nhưng hiện thời họ lại mong nhà Đường bị tiêu diệt sớm ngày nào hay ngày ấy để họ thoát khỏi kinh hoàng. Võ Hậu cũng biết như vậy. Bà tin chắc rằng khi bà lên ngôi Hoàng đế, sẽ không còn ai phản đối hay miễn cưỡng tán thành.

Tôn thất nhà Đường chỉ còn lại Lý Triết và Lý Đán hiện đang bị giam lỏng. Võ Hậu không giết hai người vì bà có quan niệm của một tay cờ bạc nhà nghề luôn luôn bỏ lại vài quan tiền trong túi. Triết và Đán về sau đều được đặc ân đổi thành họ Võ.

Cuộc tàn sát chấm dứt vào năm 691, nhưng đến năm 693 lại xảy ra một vụ ghê tởm khác.

Vương Quốc Quân, một thuộc hạ của hung thần họ Lại, được gửi ra Cam Túc để điều tra vì có dư luận rằng đám vợ góa con cô của các vị Vương tước đang than phiền về tình cảnh bơ vơ của họ.

Khi tới nơi, gã cho gọi tất cả những người này vào và ra lệnh cho họ tự treo cổ hết.

Bọn đàn bà trẻ con la ó phản đối.

Gã bèn cho người dẫn tất cả ra bờ sông rồi tàn sát và vạt xác xuống sông.

Sau đó gã về triều thần nhiên báo cáo rằng họ tính phản loạn và gã đã may mắn ngăn chặn kịp thời.

Lập tức gã được phong làm Đại Phu.

Thấy họ Vương được trọng thưởng, các tên khác cũng tranh nhau xin đi các nơi để điều tra những vụ tương tự. Thế là một bọn tham quan được gửi đi các tỉnh Tứ Xuyên, Quý Châu, Quảng Tây và Vân Nam để dò xét những gia đình bất hạnh đang sống trong cảnh tha phương cầu thực.

Kết quả, có tên giết hàng ngàn người để lập công.

Chúng đua nhau tàn sát không cần biết họ có tội hay không.

Giữa lúc đang say sưa chém giết, hai tay nhuộm đỏ máu người, Võ Hậu hạ một sắc chỉ cấm dân chúng mổ heo vì bà đã trở thành một tín đồ Phật giáo, không bao giờ thích sát sinh !